

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-292/15

Hörmann Reisen GmbH
prieš
Stadt Augsburg
ir
Landkreis Augsburg

(*Vergabekammer Südbayern* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Viešieji pirkimai — Keleivinio transporto autobusais viešosios paslaugos — Reglamentas (EB) Nr. 1370/2007 — 4 straipsnio 7 dalis — Sutartinių įsipareigojimų perdavimas tretiesiems asmenims — Reikalavimas viešųjų paslaugų operatoriui pačiam teikti didelę dalį viešųjų keleivinio transporto paslaugų — Apimtis — 5 straipsnio 1 dalis — Sutarčių sudarymo procedūra — Sutarčių sudarymas pagal Direktyvą 2004/18/EB“

Santrauka – 2016 m. spalio 27 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas

1. *Prejudiciniai klausimai — Kreipimasis į Teisingumo Teismą — Nacionalinis teismas pagal SESV 267 straipsnį — Sąvoka — Skundus dėl viešųjų pirkimų nagrinėjanti institucija — Įtraukimas (SESV 267 straipsnis)*
2. *Teisės aktų derinimas — Viešojo darbu, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarka — Direktyva 2014/24 — Galiojimas laiko atžvilgiu — Perkančiosios organizacijos sprendimas dėl pasirinkto viešojo pirkimo sutarties sudarymo būdo, priimtas nepasibaigus šios direktyvos perkėlimo terminui — Direktyvos netaikymas (Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/24 90 straipsnio 1 dalis)*
3. *Transportas — Keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešosios paslaugos — Reglamentas Nr. 1370/2007 — Sutarčių dėl keleivinio transporto autobusais viešųjų paslaugų sudarymas — Taikytinos nuostatos (Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 1370/2007 4 straipsnio 7 dalis ir 5 straipsnio 1 dalis; Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/18 25 straipsnis)*
4. *Transportas — Keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešosios paslaugos — Reglamentas Nr. 1370/2007 — Sutarčių dėl keleivinio transporto autobusais viešųjų paslaugų sudarymas — Perkančiųjų organizacijų diskrecija nustatyti, kokią dalį sutartinių įsipareigojimų galima perleisti — Reikalavimas viešųjų paslaugų operatoriui, su kuriuo sudaryta sutartis, pačiam teikti didelę dalį paslaugų — Leistinumas*

(*Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 1370/2007 4 straipsnio 7 dalis*)

1. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 28, 29 punktus)

2. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 32 punktą)

3. Reglamento Nr. 1370/2007 dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų 5 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad šio reglamento 4 straipsnio 7 dalis taikoma per keleivinio transporto autobusais paslaugų viešojo pirkimo procedūrą.

Iš tiesų Reglamento Nr. 1370/2007 5 straipsnio 1 dalies antras sakinytis yra nuo šio reglamento 5 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje įtvirtintos bendros taisyklės, pagal kurią sutartis dėl keleivinio transporto autobusais viešųjų paslaugų teikimo iš esmės turi būti sudaroma pagal šiame reglamente nustatytas taisykles, nukrypstanti nuostata, o šios nukrypstančios nuostatos apimtis tiksliai apibrėžta šio reglamento 5 straipsnio 1 dalies trečiame sakinyje, kuriame nustatyta, kad netaikomos jo 5 straipsnio 2–6 dalys. Jokioje kitoje šio 5 straipsnio ar viso Reglamento Nr. 1370/2007 nuostatoje šios nukrypstančios nuostatos apimtis neišplėsta. Darytina išvada, kad sudarant sutartį dėl keleivinio transporto autobusais viešųjų paslaugų teikimo netaikomos tik Reglamento Nr. 1370/2007 5 straipsnio 2–6 dalys, o likusios šio reglamento nuostatos ir toliau taikomos.

Be to, kadangi tiek šio reglamento 4 straipsnio 7 dalyje, tiek Direktyvos 2004/18 dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo, iš dalies pakeistos Reglamentu Nr. 1336/2013, 25 straipsnyje įtvirtintos sutartinių įsipareigojimų perleidimo taisyklės, pažymėtina, kad pirmoji nuostata yra specialioji taisyklė, palyginti su antrojoje nuostatoje numatytais taisyklėmis, todėl kaip *lex specialis* turi viršenybę prieš jas.

(žr. 36, 39–41, 47, 48 punktus, rezoliucinės dalies 1 punktą)

4. Reglamento Nr. 1370/2007 dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų 4 straipsnio 7 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją perkančiajai organizacijai nedraudžiama nustatyti, jog operatorius, kuriam patikėta valdyti ir teikti viešąsias keleivinio transporto autobusais paslaugas, privalo pats teikti 70 % šių paslaugų.

Iš tiesų, kiek tai susiję su šiame reglamente reglamentuojamų transporto viešųjų paslaugų valdymo ir teikimo įsipareigojimų perleidimu tretiesiems asmenims, Sąjungos teisės aktų leidėjas suteikė kompetentingoms institucijoms plačią diskreciją. Šiuo klausimu pažymėtina, kad tiek, kiek perkančioji organizacija gali konkurso laimėtojui uždrausti sutarties sudarymo atveju perleisti keleivinio transporto autobusais viešųjų paslaugų teikimo įsipareigojimus tretiesiems asmenims pagal Reglamento Nr. 1370/2007 4 straipsnio 7 dalį, ši diskrecija apima ir galimybę uždrausti perleisti tik dalį sutartinių įsipareigojimų. Be to, tuo atveju, jei ketinama perleisti tretiesiems asmenims keleivinio transporto autobusais viešųjų paslaugų valdymo ir teikimo įsipareigojimus, pagal Reglamento Nr. 1370/2007 4 straipsnio 7 dalies antrą sakinį atitinkamo pirkimo atveju neleidžiama perleisti visų sutartinių įsipareigojimų, nes jame numatyta, kad operatorius, kuriam patikėta valdyti ir teikti šias paslaugas, privalo pats teikti didelę jų dalį. Remiantis šio reglamento 4 straipsnio 7 dalies trečiu sakiniu, visiškai perleisti tretiesiems asmenims viešųjų paslaugų teikimą gali būti leidžiama tik tuomet, kai viešųjų paslaugų sutartis tuo pat metu apima viešųjų keleivinio transporto paslaugų projektavimą, įdiegimą ir valdymą.

(žr. 51–53, 57 punktus, rezoliucinės dalies 2 punktą)